

Категорія справи № 757/36628/16-ц: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спрах про захист немайнових прав фізичних осіб, з них; про захист честі, гідності та ділової репутації, з них:.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 26.01.2022. Оприлюднено: 27.01.2022.

Дата набрання законної сили: 24.01.2022

Номер судового провадження: 61-19062св21

Верховний
Суд

Постанова

Іменем України

24 січня 2022 року

м. Київ

справа № 757/36628/16-ц

провадження № 61-19062св21

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду:

Хопти С. Ф. (суддя-доповідач), Білоконь О. В., Осіяна О. М.,

учасники справи:

позивач - ОСОБА_1 ,

відповідачі: товариство з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «112-ТВ», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , приватне підприємство «Українська правда», ОСОБА_4 ,

третя особа - Національна поліція України,

розглянув у попередньому судовому засіданні у порядку письмового провадження касаційну скаргу представника ОСОБА_1 - ОСОБА_5 на додаткову постанову Київського апеляційного суду від 02 листопада 2021 року у складі колегії суддів: Писаної Т. О., Приходька К. П., Журби С. О.,

ВСТАНОВИВ:

1. Описова частина

Короткий зміст позовних вимог

У липні 2016 року ОСОБА_1 звернувся до суду із позовом до товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «112-ТВ» (далі - ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ»), ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , приватного підприємства «Українська правда» (далі - ПП «Українська правда») та ОСОБА_4 , третя особа - Національна поліція України, про захист честі, гідності і ділової репутації шляхом спростування недостовірної інформації.

Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 07 серпня 2020 року позовну заяву ОСОБА_1 задоволено частково та вирішено:

Визнати недостовірною та такою, що завдає шкоди честі, гідності та діловій репутації ОСОБА_1 , інформацію, поширену ОСОБА_6 ІНФОРМАЦІЯ_1 в програмі «Вечірній прайм» на телеканалі «112 Україна», власником якого є ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», наступного змісту: « ІНФОРМАЦІЯ_4».

Визнати недостовірною та такою, що завдає шкоди честі, гідності та діловій репутації ОСОБА_1 , інформацію, поширену ОСОБА_3 ІНФОРМАЦІЯ_1 в програмі «Вечірній прайм» на телеканалі «112 Україна», власником якого є ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», наступного змісту: «ІНФОРМАЦІЯ_5».

Зобов'язати телеканал «112 Україна», власником якого є ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», в найближчому після набрання рішення суду законної сили випуску програми «Вечірній прайм», оприлюднити без будь-яких скорочень резолютивну частину рішення суду, в тій частині яка стосується безпосередньо телеканалу «112 Україна», а також ОСОБА_11 та ОСОБА_3 , або шляхом оголошення тексту рішення суду, або шляхом оприлюднення рішення суду через рухомий рядок під час випуску програми «Вечірній прайм».

Визнати недостовірною та такою, що завдає шкоди честі, гідності та діловій репутації ОСОБА_1 , 1975 року народження, інформацію, поширену ІНФОРМАЦІЯ_1 на веб-сайті «Українська правда» БЛОГИ» (ІНФОРМАЦІЯ_2 який належить ПП «Українська правда», в статті ОСОБА_4 , під заголовком « ІНФОРМАЦІЯ_3 » наступного змісту: «ІНФОРМАЦІЯ_5».

Зобов'язати веб-сайт «Українська правда» БЛОГИ» (ІНФОРМАЦІЯ_6/), який належить ПП «Українська правда», та ОСОБА_4 не пізніше наступного дня від набрання рішення законної сили, надрукувати тим же шрифтом і на тому ж місці шпальти, де і була надрукована ІНФОРМАЦІЯ_7 року на веб-сайті «Української правди» БЛОГИ» стаття, автором якої є ОСОБА_4 , « ІНФОРМАЦІЯ_3 », резолютивну частину рішення суду, яка стосується безпосередньо ОСОБА_4 та ПП «Українська правда».

У іншій частині позовних вимог відмовлено.

Вирішено питання про розподіл судових витрат.

Не погодившись з вказаним рішенням суду першої інстанції, ОСОБА_1 , ОСОБА_4 та ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ» подали апеляційні скарги.

Постановою Київського апеляційного суду від 24 листопада 2020 року апеляційну скаргу ОСОБА_1 залишено без задоволення. Апеляційні скарги ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ» та ОСОБА_4 задоволено. Рішення Печерського районного суду міста Києва від 07 серпня 2020 року в частині задоволених позовних вимог до ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ПП «Українська правда» та ОСОБА_4 й розподілу судових витрат скасовано і ухвалено нове судове рішення про відмову у задоволенні цих позовних вимог. Вирішено питання про розподіл судових витрат.

Короткий зміст заяви про ухвалення додаткового рішення

У листопаді 2020 року ОСОБА_4 звернулась до Київського апеляційного суду із заявою про ухвалення у справі № 757/36628/16-ц додаткового рішення щодо відшкодування витрат, понесених нею на правничу допомогу, та надані докази понесення нею відповідних витрат у розмірі 40 000,00 грн.

Заява неодноразово розглядалась судами апеляційної та касаційної інстанцій.

Короткий зміст судових рішень судів апеляційної та касаційної інстанцій

Ухвалою Київського апеляційного суду від 08 грудня 2020 року у задоволенні заяви ОСОБА_4 про ухвалення додаткового рішення щодо відшкодування витрат, понесених відповідачем на правничу допомогу у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ПП «Українська правда» та ОСОБА_4 , третя особа - Національна поліція України, про захист честі, гідності і ділової репутації шляхом спростування недостовірної інформації, відмовлено.

Постановою Верховного Суду від 08 вересня 2021 року касаційну скаргу ОСОБА_4 задоволено частково. Ухвалу Київського апеляційного суду від 08 грудня 2020 року скасовано, справу № 757/36628/16-ц передано до суду апеляційної інстанції для вирішення питання щодо можливості ухвалення додаткового судового рішення.

Короткий зміст додаткової постанови суду апеляційної інстанції

Додатковою постановою Київського апеляційного суду від 02 листопада 2021 року заяву ОСОБА_4 про ухвалення додаткового рішення щодо стягнення витрат на правничу допомогу задоволено частково.

Стягнуто з ОСОБА_1 на користь ОСОБА_4 витрати на правничу допомогу адвоката у зв'язку із переглядом справи у суді апеляційної інстанції у розмірі 26 000,00 грн.

Додаткове рішення суду апеляційної інстанції мотивовано тим, що оскільки позов позивача розглянуто і спір вирішено по суті, тому у відповідності до вимог статей 133, 141 ЦПК України має бути вирішено питання щодо розподілу судових витрат.

При цьому суд апеляційної інстанції, ураховуючи конкретні обставини справи та обсяг виконаної адвокатом роботи, а також клопотання представника позивача щодо відмови у задоволенні заяви про відшкодування витрат на правничу допомогу, вважав, що заявлена для відшкодування сума є явно завищеною та неспівмірною зі складністю справи та дійсним обсягом наданих послуг, тому є підстави для зменшення цієї суми до 26 000,00 грн.

Короткий зміст вимог касаційної скарги та її доводи

У касаційній скарзі, поданій у листопаді 2021 року до Верховного Суду, представник ОСОБА_1 - ОСОБА_5 , посиляючись на неправильне застосування судом апеляційної інстанції норм матеріального права, порушення норм процесуального права, а саме: вказує на те, що суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норми права без урахування висновків щодо застосування норм права у подібних правовідносинах, викладених у постановках Верховного Суду від 15 квітня 2020 року у справі № 199/3939/18-ц, від 09 червня 2020 року у справі № 466/9758/16-ц та не дослідив зібрані у справі докази, просив скасувати додаткову постанову суду апеляційної інстанції та ухвалити нове судове рішення про відмову у задоволенні заяви про ухвалення додаткового рішення у справі.

Касаційну скаргу мотивовано тим, що тим, що понесені ОСОБА_4 витрати на правничу допомогу у справі № 757/36628/16-ц, на думку представника ОСОБА_1 - ОСОБА_5 , документально не підтвердженні та не доведені належними та допустимими доказами.

Разом із цим вважає, що довідка в довільній формі про оплату грошових коштів за надання професійної правничої допомоги не є достатнім та належним доказом, оскільки вона не відповідає нормам чинного законодавства, зокрема: постанові Національного банку України від 29 грудня 2017 року № 148 «Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні».

Крім того, на думку представника ОСОБА_1 - ОСОБА_5 , матеріали справи не містять доказів того, що адвокат ОСОБА_12. самостійно готувала та підписувала апеляційну скаргу.

Надходження касаційної скарги до суду касаційної інстанції

Ухвалою Верховного Суду від 08 грудня 2021 року було відкрито касаційне провадження та витребувано матеріали цивільної справи № 757/36628/16-ц із Печерського районного суду м. Києва.

У грудні 2021 року справа надійшла до Верховного Суду.

Доводи особи, яка подала відзив на касаційну скаргу

У грудні 2021 року до Верховного Суду надійшов відзив представника ОСОБА_4 - ОСОБА_12 на касаційну скаргу у якому зазначено, що оскаржуване судове рішення є законним та обґрунтованим.

Фактичні обставини справи, встановлені судами

30 листопада 2020 року до Київського апеляційного суду

від ОСОБА_4 надійшла заява про ухвалення у справі додаткового рішення щодо відшкодування витрат, понесених нею на правничу допомогу у розмірі 40 000,00 грн.

На підтвердження обставин понесення витрат на правничу допомогу ОСОБА_4 було долучено договір про надання правничої допомоги № 03/09, додаток № 1 до договору про надання правничої допомоги від 02 вересня 2020 року № 03/09, рахунок на оплату від 24 листопада 2020 року, попередній розрахунок витрат на правничу допомогу від 03 вересня 2020 року, яка надана адвокатом ОСОБА_12 ОСОБА_4 за договором про надання правничої допомоги від 02 вересня 2020 року № 03/09, акт приймання-передачі правничих послуг за договором від 02 вересня 2020 року № 03/09 та довідка про оплату грошових коштів за надання професійної правничої допомоги.

02 вересня 2020 року між ОСОБА_4 та адвокатом ОСОБА_12. укладено договір про надання правової допомоги № 03/09, відповідно до умов якого ОСОБА_12 зобов'язалась надати ОСОБА_4 юридичні послуги та правничу допомогу.

02 вересня 2020 року між ОСОБА_4 та адвокатом ОСОБА_12. було укладено додаток № 1 до договору про надання правничої допомоги від 02 вересня 2020 року № 03/09.

Відповідно до пункту 1 додатку № 1 до договору про надання правничої допомоги від 02 вересня 2020 року № 03/09, сторони визначили, що надання правничої допомоги адвокатом клієнту у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до ТОВ «Телерадіокомпанія «112-ТВ», ОСОБА_2, ОСОБА_3, ПП «Українська правда» та ОСОБА_4, третя особа - Національна поліція України, про захист честі, гідності і ділової репутації шляхом спростування недостовірної інформації в апеляційній інстанції оплачується виходячи із розрахунку 4 000,00 грн за годину.

Пунктом 2 додатку № 1 до договору про надання правничої допомоги від 02 вересня 2020 року № 03/09 визначено, що надання правничої допомоги включає в себе, зокрема, але не виключно, ознайомлення із матеріалами справи, розробка стратегії, підготовка апеляційної скарги, письмових відзивів, пояснень, клопотань, інших процесуальних документів, запитів, участь у судових засіданнях.

Згідно пункту 3 цього додатку до договору попередній розрахунок вартості правничої допомоги на стадії апеляційного оскарження рішення суду першої інстанції: ознайомлення із матеріалами справи 8 000,00 грн (2 год.); підготовка апеляційної скарги 12 000,00 грн (3 год.); підготовка адвокатських запитів 4 000,00 грн (1 год.); підготовка відзивів на апеляційні скарги інших учасників 12 000,00 грн (3 год.); участь у судовому засіданні 4 000,00 грн (1 год.).

24 листопада 2020 року між ОСОБА_4 та адвокатом ОСОБА_12. було підписано акт приймання-передачі наданих правових послуг за договором від 02 вересня 2020 року № 03/09.

Вартість наданих послуг за цим актом становить 40 000,00 грн.

В суді апеляційної інстанції було проведено 1 судове засідання - та постановлено постанову. Тривалість засідання 60 хв.

24 листопада 2020 року, де відбувся розгляд справи по суті

У жовтні 2021 року представник ОСОБА_13 - ОСОБА_5 у судовому засіданні в суді апеляційної інстанції подав клопотання про відмову у задоволенні заяви про ухвалення додаткового рішення у справі.

2. Мотивувальна частина

Позиція Верховного Суду

Заслухавши доповідь судді-доповідача, перевіривши доводи касаційної скарги та матеріали справи, колегія суддів дійшла наступних висновків.

Частиною третьою статті 3 Цивільного процесуального кодексу України визначено, що провадження в цивільних справах здійснюється відповідно до законів, чинних на час вчинення окремих процесуальних дій, розгляду і вирішення справи.

Згідно з положеннями частини другої статті 389 ЦПК України підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у пунктах 2, 3 частини першої цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Відповідно до частин першої, другої та п'ятої статті 263 ЦПК України судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права із дотриманням норм процесуального права.

Частиною першою статті 270 ЦПК України передбачено, що суд, який ухвалив рішення, може за заявою учасників справи чи з власної ініціативи ухвалити додаткове рішення, якщо: 1) стосовно певної позовної вимоги, з приводу якої сторони подавали докази і давали пояснення, не ухвалено рішення; 2) суд, вирішивши питання про право, не зазначив точної грошової суми, присудженої до стягнення, або майно, яке підлягає передачі, або дії, що треба виконати; 3) судом не вирішено питання про судові витрати; 4) суд не допустив негайного виконання рішення у випадках, встановлених статтею 430 цього Кодексу.

Суд, що ухвалив рішення, ухвалює додаткове судові рішення в тому самому складі протягом десяти днів із дня надходження відповідної заяви. Додаткове судові рішення ухвалюється в тому самому порядку, що й судові рішення (частина третя статті 270 ЦПК України).

Відповідно до пункту 12 частини третьої статті 2 ЦПК України однією з основних засад (принципів) цивільного судочинства є відшкодування судових витрат сторони, на користь якої ухвалене судові рішення.

із основних засад (принципів) цивільного судочинства

Судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи (частина перша статті 133 ЦПК України).

з розглядом справи (частина перша статті 133 ЦПК

Пунктом 1 частини третьої статті 133 ЦПК України до витрат, пов'язаних з розглядом справи, віднесено витрати на професійну правничу допомогу.

з розглядом справи, віднесено витрати на професійну

У частині першій статті 59 Конституції України закріплено право кожного на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України таке право є гарантованою Конституцією України можливістю фізичної особи одержати юридичні (правові) послуги (абзац другий пункту 4 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 16 листопада 2000 року № 13-рп/2000). Це право є одним із конституційних, невід'ємних прав людини і має загальний характер; реалізація права на правову допомогу не може залежати від статусу особи та характеру її правовідносин з іншими суб'єктами права; вибір форми та суб'єкта надання такої допомоги залежить від волі особи, яка бажає її отримати; конституційне право кожного на правову допомогу за своєю суттю є гарантією реалізації, захисту та охорони інших прав і свобод людини і громадянина, і в цьому полягає його соціальна значимість (абзаци третій, четвертий, п'ятий підпункту 3.1, абзац перший підпункту 3.2 пункту 3 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 30 вересня 2009 року № 23-рп/2009).

Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, визначених законом, держава забезпечує надання професійної правничої допомоги безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав та особи, яка надає правничу допомогу. Для надання професійної правничої допомоги діє адвокатура. Забезпечення права на захист від кримінального обвинувачення та представництва в суді здійснюються адвокатом, за винятком випадків, установлених законом. Витрати учасників судового процесу на професійну правничу допомогу відшкодовуються в порядку, визначеному законом (стаття 10 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року).

Пунктом 2 частини першої статті 1 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» визначено, що адвокатська діяльність - це незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту.

Відповідності до статті 26 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги.

Визначення договору про надання правової допомоги міститься в статті 1 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», згідно з якою договір про надання правової допомоги - домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на умовах і в порядку, що визначені договором, а клієнт зобов'язується оплатити надання правової допомоги та фактичні витрати, необхідні для виконання договору.

Відповідно до частини першої та другої статті 137 ЦПК України витрати, пов'язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за рахунок держави.

За результатами розгляду справи витрати на правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами. Для цілей розподілу судових витрат:

1) розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою;

2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі відповідних доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Частиною восьмою статті 141 ЦПК України передбачено, що розмір витрат, які сторона сплатила або має сплатити у зв'язку з розглядом справи, встановлюється судом на підставі поданих сторонами доказів (договорів, рахунків тощо). Такі докази подаються до закінчення судових дебатів у справі або протягом п'яти днів після ухвалення рішення суду за умови, що до закінчення судових дебатів у справі сторона зробила про це відповідну заяву. У разі неподання відповідних доказів протягом встановленого строку така заява залишається без розгляду.

Загальне правило розподілу судових витрат визначене в частині четвертій статті 141 ЦПК України.

Зокрема, частиною другою вказаної статті встановлено, що інші судові витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються: 1) у разі задоволення позову - на відповідача; 2) у разі відмови в позові - на позивача; 3) у разі часткового задоволення позову - на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Відповідно до частини третьої статті 141 ЦПК України при вирішенні питання про розподіл судових витрат суд враховує: 1) чи пов'язані ці витрати з розглядом справи; 2) чи є розмір таких витрат обґрунтованим та пропорційним до предмета спору з урахуванням ціни позову, значення справи для сторін, в тому числі чи міг результат її вирішення вплинути на репутацію сторони або чи викликала справа публічний інтерес; 3) поведінку сторони під час розгляду справи, що призвела до затягування розгляду справи, зокрема, подання стороною явно необґрунтованих заяв і клопотань, безпідставне твердження або заперечення стороною певних обставин, які мають значення для справи, безпідставне завищення позивачем позовних вимог тощо; 4) дії сторони щодо досудового вирішення спору та щодо врегулювання спору мирним шляхом під час розгляду справи, стадію розгляду справи, на якій такі дії вчинялися.

При визначенні суми відшкодування витрат на професійну правничу допомогу суд має виходити з критерію реальності адвокатських витрат (встановлення їхньої дійсності та необхідності).

Відповідно до частин п'ятої та шостої статті 137 ЦПК України у разі недотримання вимог частини четвертої цієї статті суд може, за клопотанням іншої сторони, зменшити розмір витрат на правничу допомогу, які підлягають розподілу між сторонами. Обов'язок доведення неспівмірності витрат покладається на сторону, яка заявляє клопотання про зменшення витрат на оплату правничої допомоги адвоката, які підлягають розподілу між сторонами.

Зменшення суми судових витрат на професійну правничу допомогу, що підлягають розподілу, можливе виключно на підставі клопотання іншої сторони у разі, на її думку, недотримання вимог стосовно співмірності витрат із складністю відповідної роботи, її обсягом та часом, витраченим ним на виконання робіт. Суд, ураховуючи принципи диспозитивності та змагальності, не має

права вирішувати питання про зменшення суми судових витрат на професійну правничу допомогу, що підлягають розподілу, з власної ініціативи.

Аналогічна правова позиція викладена у постановках Об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 03 жовтня 2019 року у справі № 922/445/19 та від 06 грудня 2019 року у справі № 910/353/19, а також постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 25 травня 2021 року у справі № 910/7586/19.

Отже, вирішуючи питання щодо стягнення витрат на правничу допомогу, суд апеляційної інстанції, дослідив подані на підтвердження відповідних витрат докази, перевібив доводи сторін, у тому числі заперечення відповідача щодо розміру заявлених до стягнення вимог та їх співмірність, надав оцінку співмірності суми витрат зі складністю справи, відповідності цієї суми критеріям реальності, розумності розміру витрат, дійшов правильного та обгрунтованого висновку про часткове задоволення цієї вимоги з урахуванням вимог пункту 3 частини другої статті 141 ЦПК України.

Доводи касаційної скарги не спростовують встановлені у справі фактичні обставини та висновки суду апеляційної інстанції, які знайшли обгрунтовану оцінку у мотивувальній частині рішення, та переважно зводяться до переоцінки доказів і незгоди заявника з висновками суду щодо їх оцінки, що знаходиться поза межами повноважень суду касаційної інстанції.

Таким чином, висновки суду апеляційної інстанції, перевірені під час касаційного перегляду, відповідають обставинам справи, які встановлені відповідно до вимог процесуального закону, доказам у справі надана належна правова оцінка.

Європейський суд з прав людини вказав, що пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди давати обгрунтування своїх рішень, але це не може сприйматись як вимога надавати детальну відповідь на кожен аргумент. Межі цього обов'язку можуть бути різними залежно від характеру рішення. Крім того, необхідно брати до уваги, між іншим, різноманітність аргументів, які сторона може представити в суд, та відмінності, які існують у державах-учасниках, з огляду на положення законодавства, традиції, юридичні висновки, викладення та формулювання рішень. Таким чином, питання, чи виконав суд свій обов'язок щодо надання обгрунтування, що впливає зі статті 6 Конвенції, може бути визначено тільки з огляду на конкретні обставини справи («Проніна проти України», № 63566/00, § 23, ЄСПЛ, від 18 липня 2006 року).

Відповідно до частини третьої статті 401 ЦПК України суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а рішення без змін, якщо відсутні підстави для скасування судового рішення.

Враховуючи наведене, колегія суддів вважає за необхідне залишити касаційну скаргу без задоволення, а оскаржувану додаткову постанову суду апеляційної інстанції - без змін, оскільки доводи касаційної скарги висновків суду апеляційної інстанції не спростовують.

Керуючись статтями 400, 401, 416 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу представника ОСОБА_1 - ОСОБА_5 залишити без задоволення.

Додаткову постанову Київського апеляційного суду від 02 листопада 2021 року залишити без змін.

Постанова суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її прийняття, є остаточною та оскарженню не підлягає.

Судді: **С. Ф. Хопта**

О. В. Білоконь

О. М. Осіян